

זוהי ירי

וזה יודע לי ולשותפי למעשה - פרקתי כל עול. ניסיתי להתגבר על כאבי ובושתתי ולהוכיח לעצמי שבכל אופן עדיין כוחי עמי. הסכתי לטיפוס המפתה. כל גבר שמצא חן בעיני, רחק או נשוי, צעיר ממני או זקן. הופך להיות שולי למספר לילות.

אחד מאלה סיפר לי על הביטניקים והציע לי להצטרף אליהם. כיוון שנסיעה לחו"ל היתה בתוכנתי, נסעתי למספר חודשים לניו יורק. סתתי משם במיוחד לסן-פראנציסקו, ששם הם מרוכזים בעיקר, והתוצאה - נד המתיי אפילו אני, שהחלפתי ומחליפה גבר רים ללא הרף. הם נראים כמשוגעים, לבור שים בצורה שנגזנית. את אנשי הרוח ונסתיה

רביקוביץ אדימצרי

בלבושם הבהמי לא היו מכניסים לחברתם. והתנהגותם החופשית לכאורה עוררה בי מ

מש שאטנפש. הביטניקים שאני ראיתי הם טיפוסיים חוי לניים ומתוסבכים, אנשים שנשברו או נשים שעברו מצב דומה לשלי ונתפסו בקש אחרון זה. חזרתי ארצה והמחנות שראיתי שם לא הרפו ממני. מחשבותי סבבו סביב ציר אחד: כמה טוב לנו שאנחנו נקיים עדיין מכל זה. המאמר שלכם היווה מכה מוחצת. כרגע נתפסתי להיללות אלה צעירים וצעירות מתוך סקרנות, כשם שחינוק משתעשע בצעי צוע חדש שהוא מקבל, אלא שהחינוק יד רוק את הצעצוע כעבור כמה שעות, ואילו המחלה הזאת, המגפה הזאת, כוחה עמוק מכיכך, והיא תחדור לתוך תוכנו ותאכל או תגו ואו, כשהתוך יהיה רקוב, יהיה מאוחר מדי להילחם בה.

אני יודעת היטב שאילו היה הגלגל חוזר אחורה, אני הייתי כעורב זה בת 20. משוח ררת מסיבת לידת-תינוק מצה"ל, יושבת עצובה ומדוכאה, הייתי מפנה את גבי לירי שלים וללימודים ושום כוח לא היה מונע בעדי מלהצטרף אל הביטניקים ברמת-גן. הדבר נוגע לעתיד כולנו. כל אחד רשאי לעשות בביתו ככל העולה על רוחו. אבל במקום כזה בצורה כזאת? מוסיפה הכותבת, בכתיבה המסודר ו הנקיי: "מסיבות מובנות, לכן, אני מצרפת את שמי וכתובתי. אבכר להישאר אלמונית. הדברים שנכתבו כאן יותר מדי אישיים". קצת חבל. דומני כי קוראה אלמונית זו הייתה יכולה לשלוח יצירה מצויינת לתחרות "אלה חיי". ואפילו קוראה זו צריכה לסמוך עלינו שאף אם תחתום על כתבתה, לא נפרד סם את שמה. ביהוד כשהיא מצרפת למכ-תבה כמה שאלות שהיא מבקשת שתשובה אישית עליהן.

*** כל שבוע מגיעים כמה מאות גליונות של העולם הזה למנויים בחמש יבשות - יש ראלים השהים זמנית בחו"ל, וגם כמה זרים יודיעעברית. מאות (ואולי אלפי) גל-יונות נוספים מגיעים לחו"ל באמצעות קור-אים מקומיים, השולחים בעצמם את הגל-יונות לקרוביהם ולידידיהם.

לכל אחד מן הקוראים אלה, יש לי ה-פעם בקשה. הייתי רוצה שתביע את דעתך בשתי שאלות:

(א) מה הדבר העיקרי בו עולה ישראל על הארץ שאתה נמצא בה?

(ב) מה הדבר העיקרי בו עולה הארץ שאתה נמצא בה על ישראל?

אנא ענה על שתי השאלות ושלה את התשובות למערכת העולם הזה, ת.ד. 136, תל-אביב, במספר שמי, כתובתי, ואם אפי שר, גם תמונתך. יהיה רצוי שתציין כמה זמן אתה נמצא בחוץ לארץ, ומה מעשיך שם. קוראי העולם הזה בארץ ישמחו להכירך.

אני שולח

מאז והפיעה, לפני שלושה שבועות, הכי תבה הראשונה במדור קולטנו, מגיע אלינו ורום קבוע של מכתבים המציעים מועמדים לקולטתרים נוספים.

חוששני שלא כל המציעים תפסו בדיוק אילו אנשים יופיעו במדור זה, שהוא, אגב, חביב עלינו במיוחד ושאו מקדישים לו מח-שבה רבה. כחזנתו לתאר בו אנשים מן ה-סוג שאינו זוכה בארץ לפירוטות - אני שים שהשיגו הישגים בשטחים מסויימים, הודות לאופיים המיוחד, ושתרמו בצורה זו תרומה אינדיווידואלית לרוח הארץ.

לא יהיה זה מדור ביוגרפי, במובן ה-מקובל. הקולטת ישתדל לצייר דמות בקיום קלים וקצרים, לא לגבב פרטים ביוגרפיים. אם אפשר לומר כך: הוא יהיה ציור בכתב - ציור אופי תרבותי החורג מן השיגור. אני מקהה כי שני הקולטתרים הראשונים - של פילפל אלמצרי ושל דליה רביקוביץ - מצאו חן בעיניך (כפי שמצאו חן בעינינו, אם מותר לנו להיות כנים ובלתי-צנועים). אגב, הגבה מיוחדת במינה על הקולטת הראשון קיבלתי מידי אברהם נוגה, מושב תירוש, דוארינע עמק שוקק. הוא המציא לי שיר חדש שלם, פרי עטו, על-מנת שנעבירו לאל-מצרי. אני מקהה שלא ירחק היום ו-תשמע אותו ברדיו.

חמש שנים בישראל ברוך השם, / ואנוכי בלשכה כבר קבוע, / אמרו תבוא כל יום להירטס / ותעבוד יומיים בשבוע. / (פני-מו): פועל שחור פועל שחור, / עומד תמיד בטוף התור, / כי במקום להתקדם, / חוזר תמיד הוא לאחור.

יום בהיר אחד הפינע ידי, / שפכתי בפניו את מרי לבי, / אמר זה יסתדר, אל זאגה, / רק תירטס מיד במפגנה. למחרת היום למפגנה הלכתי, / חיכיתי שם בשקט מנומס, / אבל את התמונות אני שכחתי, / וכן שתי לירות לתשלום חמס. אחרי יומיים טוב לשם ניגשתי, / אבל כעת הבאת את הכל, / ושם את הפקיד אני פגשתי, / וקיבלתי לי פנקס כחול. את הפנקס הנחתי בכיס, / ובלבי אמרתי הוי, תודה לאל, / אז המזכיר ראה את פני קסי, / שזח אותו מיד לעזאזל. אמרתי למה יש כאן אפליה, / למפלגה שילמתי חס חבר, / אמר לי כאן אין בעיה, / אבל אתה שילמת למקום אחר. עד שאני תפסתי הענין, / נהיה לי בעיני הכל שחור, / ושוב אני פועל בניו, / ע"י מד תמיד בטוף התור.

★ ★ ★ איננו אוהבים לקבל מכתבים בעילום-שם. אדם הכותב לעתון, מן הדין שיהיה לו ה-אומץ לקבל על עצמו את האחריות לדבריו. אם יש לו סיבה מיוחדת למנועת פירטום זהותו, מן הדין שיהיה לו האמון בעורכי העתון שימלאו את בקשתו - אחרי שידעו הם עצמם מיהו.

אולם הפעמים איננו יכולים, בכל זאת, להתאפק מלפרסם מכתב הכתוב בעילום-שם. אחד כזה הוא המכתב הבא, שקיבלתי הש-בוע כתגובה על הכתבה שתארה את מר-תף-הביטניקים ברמת-גן:

"הערב, מוצאי-שבת, חזרתי לביתי ומצא-תי את העולם הזה על השולחן. עלעלתי בו ומצאתי כותרת שמשכה את תשומת-לבי: "הביטניקים". מתוך ענין אישי בהם המשכ-תי לקרוא, והתוצאה היא הודעות עמוקה. רק שלא יתפשטו כאן בארץ! זאת היא מגי-פה ומגיפה מסוכנת, וכל מי שיכול, צריך להילחם בה עד חרמה.

"זאת היא פריקת-עול חברתית כבולה מר-בן המילה. מוסרית? אני יודעת. מי יאמר לנו מהו מוסר? כל אחד קובע לעצמו את המוסר שלו. אבל כאן יש ממש סכנת ירי-דה לחברה.

"אני עצמי אינני תמימה כל כך, ואף מוסריותי - במובנים הרגילים - מפוקקת. גילי קצת 24 שנה. לפני חמש שנים הכרתי במסיבות הרגילות גבר. אני הייתי אז חיי-לה, בחורה נחמדה, עליוה ובת-טובים (ללא מרכאות). הגבר הזה סינור אותי. בחיכוני-תו אוילי, כי אחרת איני מבינה כיצד זה היה אפשרי. בקיצור, לאחר שהיאו הירח שאני לוקחת את העניינים ברצינות, הוא נעלם מן האופק. עד היום אני יודעת היכן הוא. לי הוא השאיר מזכרת - בן נפלא, שגולד כששה חודשים אחרי שהוא נעלם.

"אני יודעת כיצד זה ייתכן, אבל אני את הטיפוס הזה, את אבי בני שאינו יודע על קיום בנו, עדיין אהבתו, אם זוהי ההגדרה המתאימה. בהשפעת המשפחה הטובה נסעי-תי לירושלים ולמדתי שם שלוש שנים מד-עי-הטבע. קצת אני מה שנקראת "מסודרת בחיים". מקצוע מסוכנ, בן אהוב שגדל ב-בית הורי ולא רבים יודעים על קשריו אלי.

אני נחשבת לבחורה רצינית. כשלעצמי -

העולם הזה

העורך הראשי:	אורי אבנרי
ראש המערכת:	שלום כהן
עורך משנה:	דוב איתן
עורך כיתוב:	עורך קשת
כתב בכיר:	אלוי תבור
צלם המערכת:	אריה קרו

הברי המערכת:
שייע גלזר, ילי גלזר, דויד הורוביץ, רותי ורה, יוסף אבוהמרי, רו סרגלית, אביבה סטו, אבנר פרי, עמוס קינן, שלמה קרו.

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785, ת. ד. 136. טען למברקים: "עולמפרט", המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 31139. החפצה: דוד טופל ובניו, תל-אביב. המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

בקבוק- אתך תמיד!
כיס

STOCK

**פקידים!
תלמידים!
סטודנטים!**

הרשמו עוד היום לקורס ל-

קצרות

עברית ו/או אנגלית

(שני חודשים, פעמים בשבוע) ב-באולס גרג" (GREGG).

המנהל: ה. ברקמא (קמפינסקי).

תל-אביב, רחוב גורדון 5.

ה צ ל ח ה מ ו ב ח ה ת !

פנינה גלזר * מכון ליופי

תל-אביב, רחוב דיזינגוף 82

- * טיפול פנים (אינדיבידואלי)
- * טיפול מיוחד בקמטים
- * ריפוי פצעי-בגרות ("אקנה")
- * טיפול רגילים בשעווה
- * פילינג (PEELING)
- * איפור
- * התייעצות קוסמטית (חינם)
- והתאמת תכשירים.
- * טיפולים פלסטיים.

הפתרון לכפטי בגרות

מבריא, מנקה ומרענן את עור פניכם תוך זמן קצר!

255 כלי

CLEO COSMETIC LABORATORIES